

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΑ ΧΑΙΡΕΘΙΑΝΑ

26/12/2025

ΚΑΛΑΝΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου.
Για εβγάτε, ιδέστε, μάθετε που ο Χριστός γεννιέται
γεννιέται κι ανασταίνεται στο μέλι και το γάλα.
Το μέλι τρώνε οι άρχοντες, το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοχόρταρο το λούζονται οι κυράδες.

-Κυρά ψηλή, κυρά λιγνή, κυρά καμαροφρύδα,
κυρά μου όταν στολίζεσαι και πας στην εκκλησιά σου,
βάνεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αγκάλη
και τον καθάριο αυγερινό τον βάνεις δαχτυλίδι
κάλλιο λάμπει το δάχτυλο παρά το δαχτυλίδι.

Εδώ που τραγουδήσαμε πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνους πολλούς να ζήσει.
Φέρτε μας και τον κόκορη, δώστε μας και την κότα,
δώστε μας και πέντ'-έξι αυγά, να πάμε σ' άλλη πόρτα.

ΚΑΛΑΝΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΙΚΑΡΙΑΣ

Για σένα κόρη έμορφη ήρθαμε να τα πούμε
και τα Καλά Χριστούγεννα για να σου ευχηθούμε.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.

Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε τα ράφια είν' ασημένια
του χρόνου σαν και σήμερα να 'ναι μαλαματένια.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.

Σένα σου πρέπ' αφέντη μου καρέκλα καρυδένια
για ν' ακουμπάει η μέση σου η μαργαριταρένια.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.

Αν έχεις κόρην έμορφη, βάλτηνε να κεράσει
να της φχηθούμε με καλό να ζήσει να γεράσει.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.

Κι αν έχεις γιο στα γράμματα βαλ' τονε στο ψαλτήρι
και ν' αξιώσει ο Θεός να βάλει πετραχήλι.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.

Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνους πολλούς να ζήσει.

Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε.

ΑΓΙΑ ΝΥΧΤΑ

Άγια Νύχτα, σε προσμένουν με χαρά οι Χριστιανοί
και με πίστη ανυμνούμε, το Θεό δοξολογούμε
μ' ένα στόμα, μια φωνή, ναι, με μια φωνή...

Η ψυχή μας φτερουγίζει πέρα στ' άγια τα βουνά,
όπου ψάλλουν οι αγγέλοι, απ' τα ουράνια θεία μέλη,
στο Σωτήρα "Ωσαννά", ψάλλουν "Ωσαννά"

Στης Βηθλεέμ ελάτε όλοι, τα βουνά τα ιερά
και μ' ευλάβεια μεγάλη, 'κει που Άγιο Φως προβάλλει
προσκυνήστε με χαρά, ναι, με μια χαρά.

ΚΑΛΑΝΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Καλήν εσπέραν, άρχοντες, αν είναι ορισμός σας,
Χριστού τη Θεία Γέννησι να πω στ' αρχοντικό σας:
Χριστός γεννάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει,
οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρει η κτίσις όλη.

Κερά καμαροτράχηλη και φεγγαρομαγούλα,
άπου τον έχεις τον υγιό το μοσχοκανακάρη
λούεις τον και χτενίζεις τον και στο σκολειό τον πέμπεις.
Κι ο δάσκαλος τον ήδειρε μ'ένα χρυσό βεργάλι
και η κερά δασκάλισσα με το μαργαριτάρι.

Είπαμ' εδά για την κερά, ας πούμε για τη βάγια:
- Αψε, βαγίτσα το κερί, άψε και το δικέρι
και κάτσε και ντουχούντισε ίντα θα μας ε φέρεις:
Απάκι για λουκάνικο για από πλευράς κομμάτι
για από τον πόρο του βουτσού, να πιούμε μια γιομάτη.

Φέρε πανιέρι κάστανα, πανιέρι λεπτοκάρυα
και φέρε και γλυκό κρασί να πιουν τα παλληκάρια
Κι αν είναι με το θέλημα άσπρη μου περιστέρα,
Ανοίξτε την πόρτα σας να πούμε «καλησπέρα».

ΤΡΙΓΩΝΑ, ΚΑΛΑΝΤΑ

Τρίγωνα, κάλαντα σκόρπισαν παντού
κάθε σπίτι μια φωλιά του μικρού Χριστού, Ει
Τρίγωνα, κάλαντα μες τη γειτονιά
ήρθαν τα Χριστούγεννα και η πρωτοχρονιά

*Άστρο φωτεινό θα βγει γιορτινό,
μήνυμα θα φέρει απ' τον ουρανό
Άστρο φωτεινό θα βγει γιορτινό,
μήνυμα θα φέρει απ' τον ουρανό*

Τρίγωνα κάλαντα στο μικρό χωριό
και χτυπά χαρούμενα το καμπαναριό, Ει
Τρίγωνα, κάλαντα σκόρπισαν παντού
κάθε σπίτι μια φωλιά του μικρού Χριστού

*Τρέχουν τα παιδιά μέσα στο χιονιά,
ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η πρωτοχρονιά
Μες τη σιγαλιά ανοίγει η αγκαλιά,
κι έκανε η αγάπη την καρδιά φωλιά*

Τρίγωνα, κάλαντα, κέφι και χαρά
ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά, Ει
Τρίγωνα, κάλαντα, χρόνια σας πολλά
ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά, Ει

Βρέχει πάλι απόψε

Μίμης Πλέσσας / Άκος Δασκαλόπουλος
1979

Βρέχει πάλι απόψε στα σπιτάκια τα φτωχά
κι όμως στη δική σου τη γωνιά είναι ζεστά,
έχεις λησμονήσει την αγάπη την παλιά,
βρέχει πάλι απόψε στη μικρή τη γειτονιά.

*Κάποιος περνάει απ' το σπίτι σου μπροστά
στέκει και κλαίει στη γωνιά
έχει στο στήθος της αγάπης τη φωτιά
στα χείλη του τη παγωνιά.*

Έλαμπες σαν άστρο στη μικρή σου την αυλή
κι ήσουν για τ' αγόρια μια ολόγλυκια πληγή,
τώρα το σκοτάδι πέφτει αργά στη γειτονιά
έχεις λησμονήσει την αγάπη την παλιά.

*Κάποιος περνάει απ' το σπίτι σου μπροστά
στέκει και κλαίει στη γωνιά
έχει στο στήθος της αγάπης τη φωτιά
στα χείλη του τη παγωνιά.*

Κάποιος περνάει απ' το σπίτι σου μπροστά...

Θα πιω απόψε το φεγγάρι

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1968

Θα πιω απόψε το φεγγάρι
και θα μεθύσω και θα πω
αφού πονάς για κάποιον άλλο
ρίξε μαχαίρι να κοπώ.

Κι όταν με κόψει το μαχαίρι
μετανιωμένη θα μου πεις
πάρε του φεγγαριού το δάκρυ |x2
κι από το αίμα να πλυθείς. |x2

Κι εγώ θα κόψω το φεγγάρι
θα σ' το καρφώσω στα μαλλιά
και σαν πλαγιάσουμε θα έχω
τον ουρανό στην αγκαλιά.

Κι όταν ξυπνήσουμε και πάμε
ξανά στα στέκια τα παλιά
σκέψου τι όμορφη που θα `σαι |x2
με το φεγγάρι στα μαλλιά. |x2

Καμαρούλα

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1968

Άπλωσε το μεσονύχτι
το γλυκό του δίχτυ
πάνω στη μικρή μας γειτονιά.
Ξέχασέ τα όλα τώρα
είναι της αγάπης ώρα
βάλε το κλειδί στη κλειδωνιά

*Καμαρούλα μια σταλιά, δύο επί τρία
κόγχη και λατρεία, τοίχος και φιλιά
καμαρούλα μια σταλιά, τοίχος και φιλιά*

Φύσα το κερι να σβήσει
και να μας αφήσει
μόνους μες τη νύχτα τη καλή.
Σφίξου στην καρδιά μου επάνω
για να σε ζεστάνω
σαν χελιδονάκι σαν πουλί.

*Καμαρούλα μια σταλιά, δύο επί τρία
κόγχη και λατρεία, τοίχος και φιλιά
καμαρούλα μια σταλιά, τοίχος και φιλιά*

Το άγαλμα

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1969 – Ο ΔΡΟΜΟΣ

Χθες μεσάνυχτα και κάτι κατηφόρισα
στην μικρή την πλατεΐτσα που σε γνώρισα
Κάποιο άγαλμα που μ' είδε με θυμήθηκε |x2
και τον πόνο μου να ακούσει δεν αρνήθηκε. |x2

Και του μίλησα για σένα και για μένανε
και τα μάτια του βουρκώναν και όλο κλαίγανε
Του 'πα για το φέρσιμό σου και για τα άλλα σου |x2
τα ασυγχώρητα τα λάθη τα μεγάλα σου. |x2

Κι ύστερα με πιάσαν θεέ μου κάτι κλάματα
που με βρήκανε κουρέλι τα χαράματα
Με το άγαλμα ως το δρόμο προχωρήσαμε |x2
μου εσκούπισε τα μάτια και χωρίσαμε. |x2

Δώδεκα μαντολίνα

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1969 – Ο ΔΡΟΜΟΣ

Θα πάρω δώδεκα παιδιά, δώδεκα παιδιά
δώδεκα μαντολίνα
Να τα πληρώνω μάτια μου, μάτια μου,
για σένα με το μήνα

Τα έξι κάθε πρωινό
να σε γλυκοξυπνάνε
και τ' άλλα κάθε δειλινό |x2
από τη γη ως τον ουρανό |x2
σεργιάνι να σε πάνε |x2

Θα σπάσω τους καθρέφτες σου, καθρέφτες σου
σαρανταδυό κομμάτια
Να βλέπεις να χτενίζεσαι, χτενίζεσαι
μες στα δικά μου μάτια

Τ' αποχτενίδια θα κρατώ
που πέφτουν στην ποδιά σου
και θα τα κάνω αγάπη μου |x2
μαλαματένιο φυλαχτό |x2
να δέσω την καρδιά σου |x2

Πρώτη φορά

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1969 – Ο ΔΡΟΜΟΣ

Τα μάτια μου στα μάτια σου
και τ' άστρο πάνωθέ μου.

Αχ, να μην τέλειωνε ποτέ |x2
η ώρα ετούτη, θεέ μου. |x2

Ο πυρετός σου μέσα μου
φωτιά που σπαρταράει.

Έγιν' ο κόσμος μια σταλιά |x2
και πια δε με χωράει. |x2

Πρώτη φορά που σ' αγαπώ,
πρώτη που σε μαθαίνω,

πρώτη στα χέρια σου φορά |x2
γεννιέμαι και πεθαίνω. |x2

Γέλαγε η Μαρία

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1969 – Ο ΔΡΟΜΟΣ

Κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φυλής
άστραφτε στον ήλιο κάποια τζαμαρία
άρπαζες την πέτρα δίχως να σκεφτείς
τίναζες το χέρι κάτω η τζαμαρία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία

Κόβαμε διχάλες απ' τη μυγδαλιά
είχαμε ρημάξει τη φτωχή πλατεία
έβαζες σημάδι γλόμπους και πουλιά
και του κυρ Αλέκου τη χοντρή κυρία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία

Πάνω στο πατίνι με τα ρουλεμάν
τρέλαινες τον κόσμο απ' τη φασαρία
κι οι νοικοκυραίοι φώναζαν αμάν
λέγαν θα καλέσουν την αστυνομία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία

Βρέχει φωτιά στη στράτα μου

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1970

Βρέχει φωτιά στη στράτα μου
φωτιά που μ' έχει κάψει
για τα φτωχά τα νιάτα μου
κανένας δε θα κλάψει

*Η ζωή, η ζωή εδώ τελειώνει
σβήνει το καντήλι μου
κι η ψυχή, η ψυχή σαν χελιδόνι
φεύγει απ' τα χείλη μου*

Κύμα πικρό στην πλώρη μου
και τα πανιά σκισμένα
ούτε αδελφός αγόρι μου
δε νοιάστηκε για σένα

*Η ζωή, η ζωή εδώ τελειώνει
σβήνει το καντήλι μου
κι η ψυχή, η ψυχή σαν χελιδόνι
φεύγει απ' τα χείλη μου*

Οι ελεύθεροι κι ωραίοι

Σταύρος Κουγιουμτζής / Μάνος Ελευθερίου
1986

Οι φίλοι που 'χω χάσει και δεν κυκλοφορούν
ουρανούς παλιούς φορούν και στο πε- και στο περιθώριο ζουν.
Πληρώσαν τα όνειρά τους και πάντα μετρητοίς
τους πληρώσαμε κι εμείς για να μεί- για να μείνουν αφανείς.

*Οι ελε- οι ελεύθεροι κι ωραίοι
ζουν σε κά- ζουν σε κάποιες φυλακές,
μες στα τείχη που 'χει χτίσει ο καθένας για να ζήσει
τις μεγά- τις μεγάλες του στιγμές.
Οι ελε- οι ελεύθεροι κι ωραίοι
ζουν σε κά- ζουν σε κάποιες φυλακές.*

Εγώ δεν είχα τύχη να ζήσω μαγικά,
με δυο ψίχουλα πικρά ζούσα χρό- ζούσα χρόνια στη σκιά.
Γυρνούσα διψασμένος και βράδιαζε νωρίς
και σταγόνες της βροχής είν' αυτά- είν' αυτά που θα μου πεις.

*Οι ελε- οι ελεύθεροι κι ωραίοι
ζουν σε κά- ζουν σε κάποιες φυλακές,
μες στα τείχη που 'χει χτίσει ο καθένας για να ζήσει
τις μεγά- τις μεγάλες του στιγμές.
Οι ελε- οι ελεύθεροι κι ωραίοι
ζουν σε κά- ζουν σε κάποιες φυλακές.*

Πού 'ναι τα χρόνια

Σταύρος Κουγιουμτζής / Άκος Δασκαλόπουλος
1968

Πήγα στα μέρη που σε είχα πρωτοδεί
μικρό κορίτσι ήσουν κι ήμουνα παιδί

*Πού `ναι τα χρόνια ωραία χρόνια
που `χες λουλούδια μες στην καρδιά
πού `ναι η αγάπη γλυκιά μου αγάπη
να μας ζεστάνει στην παγωνιά*

Στ' αρχοντικό σου το σπιτάκι το φτωχό
ήρθα να κλάψω με παράπονο πικρό

Πού `ναι τα χρόνια...

Κλεισμένη η πόρτα και χαμένα τα κλειδιά
βρέχει στους δρόμους και στην άδεια μου καρδιά

Πού `ναι τα χρόνια...

Όλα καλά

Σταύρος Κουγιουμτζής
1975

Όλα καλά κι όλα ωραία, χτες ήσουν μ' άλλονε παρέα
και πού σοκάκι να τραγουδήσεις |x2
δεν επιτρέπονται οι αναμνήσεις. |x2

Μίλα σιγά και μη φωνάζεις, είμαι κουτός και με τρομάζεις
δε θέλω κόσμο και φασαρία |x2
αύριο μπαίνω στην ανεργία. |x2

Έχω ψυχή δεν έχω βράχο, πάλι με άφησες μονάχο
και μια σημαία σ' ένα μπαλκόνι |x2
αλλάζει χρώματα και με σκοτώνει. |x2

Όλα καλά κι όλα ωραία, χτες ήσουν μ' άλλονε παρέα
και πού σοκάκι να τραγουδήσεις |x2
δεν επιτρέπονται οι αναμνήσεις. |x2

Μη μου θυμώνεις μάτια μου

Σταύρος Κουγιουμτζής

1965

Μη μου θυμώνεις μάτια μου
που φεύγω για τα ξένα
πουλί θα γίνω και θα ρθω
πάλι κοντά σε σένα

Άνοιξ' το παραθύρι σου
ξανθέ βασιλικέ μου
και με γλυκό χαμόγελο
για καληνύχτα πες μου

Μη μου θυμώνεις μάτια μου
τώρα που θα σ' αφήσω
κι έλα για λίγο να σε δω
να σ' αποχαιρετήσω

Άνοιξ' το παραθύρι σου
ξανθέ βασιλικέ μου
και με γλυκό χαμόγελο
για καληνύχτα πες μου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΑ ΧΑΙΡΕΘΙΑΝΑ

26/12/2025

ΤΕΛΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞΤΡΑ (ΑΝ ΧΡΕΙΑΣΤΟΥΝ)

Έκλαψα χτες σαν μέτρησα

Μίμης Πλέσσας / Άκος Δασκαλόπουλος
1966

Έκλαψα χτες σαν μέτρησα
τις πίκρες της ψυχής μου
κι εσύ δεν ήσουν πλάι μου |x2
αστέρι της ζωής μου |x2

Έκλαψα χτες σαν μέτρησα
τις νύχτες που 'μαι μόνος
τις νύχτες που σ' αναζητώ |x2
και με καρφώνει ο πόνος |x2

Τι σου 'κανα και πίνεις

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1968

Τι σου 'κανα και πίνεις, τσιγάρο στο τσιγάρο
κι είν' τα πικρά σου μάτια στο πάτωμα καρφιά
Πες μου για δε μ' αφήνεις με δυο φιλιά να πάρω |x2
απ' τα θολά σου μάτια τη μαύρη συννεφιά |x2

Οι πόνοι που σε σφάζουν, πόνοι διπλοί για μένα
σταλάζουν στην καρδιά μου τα δάκρυα που κλαις
Να 'ξερες πώς σπαράζουν τα μέσα μου για σένα |x2
που στέκεσαι μακριά μου και λόγο δε μου λες |x2

Αμίλητό μου στόμα, φεγγάρι μου σβησμένο
ανάθεμα την ώρα και τη βαριά στιγμή
Όλα για σε τα δίνω, τα δίνω και πεθαίνω |x2
για να μη σε αγγίξουν ξανά οι στεναγμοί |x2

Δώσε μου το στόμα σου

Μίμης Πλέσσας / Λευτέρης Παπαδόπουλος
1969 – Ο ΔΡΟΜΟΣ

Σαν χελιδονάκι στο μπαλκόνι μου
γύρεψες την πρώτη σου φωλιά.
Γείρε να πλαγιάσεις στο σεντόνι μου
να γέμισ' η κάμαρη πουλιά,
να γέμισ' η κάμαρη πουλιά.

Τρέχει το νερό πάνω στο σώμα σου,
τρέχω το κατόπι σου κι εγώ.
Δώσε μου, αγόρι μου, το στόμα σου
στο βαθύ φιλί σου να πνιγώ ,
στο βαθύ φιλί σου να πνιγώ.

Η ζωή μου αρχίζει μες στα χέρια σου,
ήμουνα αγέννητη ως τα χτες.
Πάρε με, αγόρι μου, στα χέρια σου,
πάρε με και κάνε με ό,τι θες ,
πάρε με και κάνε με ό,τι θες.

Ένας κόμπος η χαρά μου

Σταύρος Κουγιουμτζής

1971

Άσε με πάλι να σου πω
για χρόνια περασμένα
για τα τραγούδια που αγαπώ
τα παραπονεμένα.

Ένας κόμπος η χαρά μου
κι όμως αν θα ρθεις
στάλα στάλα θα στη δώσω
για να δροσιστείς.

Άσε με πάλι να ρωτώ
ο χρόνος τι θα φέρει
ο ήλιος και ο κεραυνός
μου στήσανε καρτέρι

Ένας κόμπος η χαρά μου	x2
κι όμως αν θα ρθεις	x2
στάλα στάλα θα στη δώσω	x2
για να δροσιστείς.	x2

Κάπου νυχτώνει

Σταύρος Κουγιουμτζής

1970

Γύρνα τις ώρες που χάθηκαν απόψε
κοίτα που φεύγεις πως κλαίει το δειλινό

*Κάπου νυχτώνει κι ο ήλιος παγώνει
χάνεται ο δρόμος και πού να σταθώ
Κάπου βραδιάζει, μην κλαις, δεν πειράζει
πες πως τελειώνει ο κόσμος εδώ*

Αγέρας παίρνει απόψε την ζωή μου
κλείνω τα μάτια που φεύγεις να μην δω

*Κάπου νυχτώνει κι ο ήλιος παγώνει
χάνεται ο δρόμος και πού να σταθώ
Κάπου βραδιάζει, μην κλαις, δεν πειράζει
πες πως τελειώνει ο κόσμος εδώ*

*Κάπου βραδιάζει, μην κλαις, δεν πειράζει
πες πως τελειώνει ο κόσμος εδώ.*